

विच्छिन्नित्यमादेव गोव्यक्तीनान्नद्विधयत्वस्त्रिष्ठः प्रभाण-
विरहादेय गोत्वादिना गवादादिविषयत्वस्थ तत्वासिद्धेश ।
यद्यपि जातेर्विषयत्वं तत्वमव्याव्यक्तिविषयतानिरूपित-
मिति न व्याप्तिर्गोत्वाद्यात्मोचने कालोगोत्ववानित्यादिबोधे-
च व्यभिचारात् नापि जातेर्निरवच्छिक्षप्रकारतायास्थाप-
त्वनियमः गौरवमित्यादिज्ञानस्य प्रत्यक्षे गोत्वेनेम जाना-
भीत्याकारे तथात्वात् तथायन्वयबोधस्य निरवच्छिक्षगोत्वा-
दिप्रकारत्वं गवादिविशेषतानिरूपितमेवेति व्याप्तिस्ता-
द्वश्विशेषताकल्पं विना शुद्धस्य गोत्वादेरन्वयबोधेनास्थर-
नात् शुद्धणां गोत्वेन गवादिबोधस्यालीकत्वात् । अत-
एव मध्याद्यं गोत्वादिप्रकारकोबोधः समवायेन व सम्भवा-
न्तरेणापि तद्वप्तकारकः स्याद्वोत्तरक्तिज्ञानस्य तदीयसम्भ-
वभावं पूर्व्युदासीनत्वादिव्यपि पूर्व्युक्तं शास्त्रमतेः शुद्ध-
गोत्वप्रकारतावायं गोविशेषताकल्पस्येव समवायावच्छिक्ष-
त्वस्यापि व्याप्तिर्गोत्वेन विज्ञावपि सम्भवान्तरावच्छिक्षत्वस्य
प्रभाणविरहेणासिद्धेः । एवज्ञ गोत्वादिविषयत्वादेव गवादिपद-
स्थार्थः गवादौ तद्वप्तहारस्तु तादशावच्छेदक्षमतादिरेव गवादिपद-
स्थार्थः । नचैवं गम्यादिधातोरपि गवादौ शक्तिर्न-
स्यादुगतित्वादिविषयत्वान्तरावच्छिक्षत्वान्तरावच्छिक्ष-
त्वान्तरोबोधसम्भवादिति वाचप्राप्तं शुद्धणां गतित्वादेव
संस्काराव्यङ्गत्वेन जातित्वासमवात् उत्तरसंयोगाद्यव-
च्छिक्षक्रियात्वाद्युपाधिरूपे च वत् स्वरूपतः शक्तिर्घात-
योगात् सखरण्डस्य निरवच्छिक्षप्रकारत्वाभावात् निरूप-
क्रियात्वतावच्छिक्षशक्तिज्ञानस्वेन हेतुसामपेक्ष्य लघुतया
तावच्छिक्रियात्वावच्छिक्षशक्तिज्ञानस्वेन तथात्वैचि-
त्यात् शुद्धत्वादिप्राप्तोज्यस्य पतनत्वादेरस्त्रण्डत्वे पत्वादि-
धातुनान्तरावच्छिक्षत्वेऽपि खल्यभावाच्च । पश्चादिपदानामपि
लोमवज्ञाङ्गुलादिपर्यवसिते प्रशुत्वादिमात्रे न शक्तिस्तत्त-
वच्छियहोत्तरं तन्मात्रस्वैवानुभवेन तदात्मयस्यालाभात्
लोमादीनां खात्रयदुख्यविच्छिन्नद्यत्वस्य लोमवज्ञाङ्गुलवान्
देश इत्याद्यनुभवे व्यभिचारादिनिपूङ्कः ।
नैवायिकास्यु तदेतत्त्वं पूर्वपञ्चविधया व्यक्तप्रादीनां केव-
लानां शब्दवाचतां निराकृतप्र जातिविशिष्टस्यैव शक्यत्वं
व्यवस्थापितं यथा गौ. सूक्ते तद्वाग्रे च ।
“तदर्थे व्यक्तप्राकृतिज्ञातिसच्चिद्भावुपचारात् संशयः ॥” स्तू-
“अविनाभाववृत्तिः सच्चिद्भिः अविनाभावेन वर्त्तमानासु
व्यक्तप्राकृतिज्ञातिष गौरिति प्रशुज्यते तत्र न ज्ञायते

किमन्द्रितमः पदार्थः उत सर्वं इति । शब्दस्य प्रयोगसा-
 मर्थांतपदार्थविधारणम् न यात्”भाष्यम् ।
 ‘याशब्दसमूहस्यागपरियहसंख्याद्बुद्धुपचयवर्णसमाप्ता-
 हुव्यवानं व्यक्तावपचाराद्विक्तिः’ स्तु ॥
 “व्यक्तिः पदार्थः कस्तात् याशब्दप्रभूतीनां व्यक्तावपचा-
 रादुपचारः प्रयोगः । या गौत्तिष्ठति या गौर्विष्ठते ति
 नेदं वाक्यं जातेरभिधायकमभेदात् इव्याभिधायकम्,
 गर्वं समूहं इत्यभेदात् इव्याभिधानं न जातेरभेदात्, वै-
 द्याय गां ददातीति इव्यस्य त्वागो न जातेरसूर्त्यात्
 प्रतिक्रमात्मकमात्रपत्ते च । परिप्यहः स्वत्वे नाभिसम्बन्धः,
 कौणिङ्गन्यस्य गौ ब्रौद्धास्य गौरिति इव्याभिधाने इव्य-
 भेदात् सम्बन्धभेद इति उपपञ्चमिद्वा तु जातिरिति,
 सह्याद्रश गायो विंशतिगायै इति भिन्नं इव्यं सह्याद्रयते
 न जातिरभेदादिति, छङ्गः कारणवतो इव्यस्यावयवोप-
 चयः अवर्द्धत मौरिति निरवयवा तु जातिरिति, यते-
 नापचयो व्याख्यातः । वर्णः गुल्का गौः कपिला गौरिति
 इव्यस्य गुल्कादियोगो न सामान्यस्य, समासः गोहितं
 गोहुखमिति इव्यस्य सुखादियोगो न जातिरिति । अनुवच्चः
 सह्यप्रज्ञननसन्नानो गौ गां जनयतीति तदुत्पत्तिर्भास्त्वाद्-
 इव्ये शुक्रं न जातौ वियर्थ्यादिति । इव्यं व्यक्तिरिति हि
 नाथैर्नलरम्, अस्य प्रतिषेधः ॥”भा ॥ “न तदनवस्थानात्” स्तु ॥
 “न व्यक्तिः पदार्थः । कस्तादनवस्थानात् याशब्दप्रभृ-
 तिभिर्यै विशेषते स गोशब्दर्थो या गौत्तिष्ठति या
 गौर्विष्ठते ति न इव्यमात्रभविशिष्टं जात्या विनाउभिष्ठी-
 यते, किन्तर्हि जातिविशिष्टं, तस्माच्च व्यक्तिः पदार्थः
 एवं समूहादिषु इष्टव्यम् । यदि न व्यक्तिः पदार्थः कथं
 तर्हि व्यक्तावपचार इति । निविज्ञादतद्वावेऽपि तदुप-
 चारो दृश्यते खलु” भा ॥
 “सह्यचरणस्यानतादर्थाद्वच्चमानवधारणसामीययोगसाध्य-
 नाभिपत्तेभ्यो ब्राह्मणमञ्चकटराजसकृचन्दनगङ्गशास्त्र-
 कामपुरुषेवतद्वावेऽपि तदुपचारः” स्तु ॥
 “अतद्वावेऽपि तदुपचार इत्येतच्छब्दस्य तेन शब्देकाभि-
 धानमिति, सह्यचरणात् यदिकां भोजयेति यदिकासह-
 चरितो ब्राह्मणोऽभिधीयेत इति, स्वामात् सञ्चाः क्रोश-
 क्यीति सञ्चस्या: पुष्करा अभिधीयन्ते, वादर्थात् कटार्थेषु
 वैरणेषु व्युत्पानेषु कटड्डरोतीति, उत्तात् यमो राजा
 कुवेरो राजेति तद्विचर्त्त इति, सामात् आड्केन विताः
 सक्रदः आड्कशक्त इति धारणात् दुष्कर्या धृतं चट्टमं